

# **Praktik og praksis: fra skjult agenda til læring - om metodevalg, mål og motivation**

**Faglig pædagogisk opgave. UC Syd. Februar 2011**

**Denice Hanfgarn Minke  
og Kathrine Weiss Gude-Hansen**

## Indholdsfortegnelse

Undervisningen i 8.b levede ikke op til Fælles Mål.....	3
Problemformulering.....	3
Metodebevidsthed og metodevalg har stor betydning for hvorvidt man opnår sine mål eller ej.....	3
Receptionsæstetikken øgede aktiviteten i fortolkningsfællesskabet.....	4
Interesse og kreativitet som motivationsfaktor.....	5
Afleveringerne viste hvad eleverne havde lært.....	6
Eleverne på mellem- til sluttrin mangler succesoplevelser.....	6
Undervisningsdifferentiering som motivationsfaktor.....	7
Refleksioner – en vej til at komme videre med praksis.....	8
Litteratur.....	9
Bilag 1: Aflevering fra elev fra 8.b.....	10

### **Undervisningen i 8.b levede ikke op til Fælles Mål**

Vi var i praktik i en 8.klasse i fire uger, hvor vi gik ind og overtog dansk lærerens undervisning fuldstændigt med et selvvalgt forløb. Vi underviste også i en 2. klasse, hvor vi bare fortsatte undervisningen derfra, hvor læreren var kommet til ud fra en undervisningsvejledning. I 8. klassen underviste vi dels i medieundervisning og dels i et kort- og novellefilms forløb (vi har bl.a. brugt andre udtryksformer til litteraturundervisning). Inden praktikken i uge 2,3,4 og 5 var vi i introduktionspraktik i uge 45, hvor vi kun sad og observerede i begge klasser. I 2. klassen var der mange elever med specielle behov, der var ni ud af tyve elever med enten en diagnose eller en bekymring. Så her observerede vi på, hvad læreren gjorde for at opnå de danskfaglige mål, trods de mange individuelle behov. 8. klassen bestod af tyve elever, hvoraf der højst var fem elever (altid de samme), der deltog aktivt i danskundervisningen, som her handlede om folkeviser. Resten af klassen var inaktive på den ene eller anden måde og virkede ikke særlig interesserede i at lære noget. Det er i 8. klassen, vi har valgt at lægge vores fokus, da det er på mellem- til sluttrinnet, vores kommende arbejde som lærere ligger.

Da 8.klassen skulle arbejde med teksterne ”Agnete og Havmanden” og ”Elverhøj” i uge 45, fik de udleveret et slags analyseskema, som bestemt ikke var receptionsæstetisk, og ud over dette skulle de også skrive en forfatterskabsrapport. Så vi undrede os over, hvilke mål fra Fælles Mål man opfylder ved at bruge den nykritiske eller den biografiske tilgang, som læreren gjorde. Vi tolker Fælles Mål således, at man bør bruge en receptionsæstetisk tilgang i sin undervisning, hvor man altid tager udgangspunkt i elevernes umiddelbare oplevelser og forhåndsviden, og hvor det er læseren, der er i centrum. Derfor undrede vi os meget over mange af de ting, der skete i undervisningen i uge 45, hvor vi observerede. Dette uddybes senere. Vi mener ikke, at man benytter den tilgang, som Fælles Mål lægger op til ved at udlevere disse analyseskemaer, eller ved at få eleverne til at skrive forfatterskabsrapporter, da førstnævnte sætter teksten i centrum og bare får eleverne til at rømme en masse fine begreber op uden at bruge dem til noget eller selv få noget ud af det. Og ved at skrive en forfatterskabsrapport sætter man forfatteren i centrum, men vi mener ikke, at det er væsentligt, hvad forfatteren vil med teksten, men mere væsentligt, hvad eleverne får ud af at læseoplevelsen. Dette kunne være tegn på, at læreren ikke selv er metodebevidst, så dette, mener vi, kunne være en årsag til, at eleverne ikke var særlig aktive. Derfor lyder vores problemformulering således:

*Vi vil redegøre for vores observationer og analysere og vurdere disse observationer ud fra danskfaglige og pædagogiske teorier og Fælles Mål. Ud over dette vil vi diskutere vigtige faktorer for at motivere eleverne og drøfte, hvorfor det er vigtigere at lægge større fokus på at motivere eleverne på mellem- til sluttrin, end det fx er i indskoling. Endvidere vil vi analysere og vurdere vores eget tilrettelagte undervisningsforløb i 8. klassen. Hvordan lykkedes det os at nå vores mål? Hvad kunne vi gøre bedre?*

### **Metodebevidsthed og metodevalg har stor betydning for, hvorvidt man opnår sine mål eller ej**

Da vi observerede i 8. b i uge 45, arbejdede de, som nævnt i indledningen, med folkeviserne ”Agnete og havmanden” og ”Elverhøj”, som de fik nogle analyseskemaer til. Analyseskemaerne indeholdte fx spørgsmål som: Giv en genrebestemmelse med udførlig begrundelse, lav en personkarakteristik, miljøkarakteristik osv. Men spørgsmålet for os er: Hvad skal de bruge dette til? Og hvilket eller hvilke mål fra Fælles Mål bliver opnået ved at gøre dette? I Fælles Mål står der nemlig: ”Elevernes opfattelse af sproget må ikke blive låst fast i regler og skemaer” (Fælles Mål, s. 49). Ved dette citat forstår vi, at man ikke skal anvende sådan noget som analyseskemaer. Det er fx ikke altid godt at fastslå genren fra starten, da det låser fortolkningen fast fra starten. Tekster skal give plads til, at eleverne selv kan finde frem til flere forskellige genrer. Og ved at fastslå genren fra starten får man ikke selv, på samme måde, mulighed for at være med i processen om fortolkningen. Her kan det let

blive lærerens egen fortolkning, der kommer til udtryk. (Inspiration hentet fra Stjernebilleder bind 1, side 16). Men herved mener vi ikke, at eleverne ikke skal lære noget om genrer, for i Fælles Mål står der, at undervisningen skal lede hen mod at sætte eleverne i stand til at: "[g]øre rede for samspillet mellem tekst, genre, sprog, indhold og situation" (Fælles Mål, s. 16). Så her står der selvfølgelig, at de skal kende de forskellige genrer, men for at lære dem om genrer på en receptionsæstetisk måde, mener vi, at man bør tale om genren til sidst, altså efter elevernes umiddelbare oplevelser.

Ud over at bruge en nykritisk tilgang brugte læreren også meget tid på at spørge om, hvad forfatteren ville fortælle med denne tekst, og hun bad dem om at skrive forfatterskabsrapporter. Og selvom der står i Fælles Mål, at de skal kunne: "[g]øre rede for både genrer og enkelte forfatterskabers særpræg", tænker vi lidt ud over Fælles Mål, da vi tænker, at dette umiddelbart kan forstås sådan, at eleverne skal beskæftige sig med forfatternes liv og levned, altså med personerne.

Forfatterskaber er dog det, som forfatterne har skrevet, så der er ikke belæg i Fælles Mål til at arbejde biografisk. Og hvis formålet med danskundervisningen er "at fremme elevernes oplevelse og forståelse af sprog, litteratur og andre udtryksformer som kilder til udvikling af personlig og kulturel identitet" (Fælles Mål, s. 3) og "lære noget om sig selv og andre" (Fælles Mål, s. 52), mener vi ikke, det er hensigtsmæssigt at skulle svare på, hvad forfatteren har tænkt sig med teksten, eller om teksten måske kunne handle om noget, der er i sket i forfatterens eget liv, men om, hvad den enkelte elev får ud af teksten.

Vi kunne mærke en tendens til, i den 8. klasse vi var i, at eleverne var vant til at se nykritisk og biografisk på tingene. Fx gik de meget op i, hvad forfatteren havde tænkt sig med teksten/filmen, og ikke, hvad de selv fik ud af det. Eleverne gik også meget op i, at der var et rigtigt facit på de forskellige spørgsmål og spurgte ofte læreren, hvad svaret var. Da det virker som om, læreren ikke er metodebevidst og faktisk bruger to forskellige metoder, kunne dette måske være grunden til, at eleverne ikke var særlig aktive, og derfor var vi også meget spændte på, hvordan de ville reagere på, at vi underviste med en receptionsæstetisk tilgang. Vores overordnede mål med dette forløb var at:

- 1) "Give eleverne en forståelse af, at tv og film altid er redigeret virkelighed" (Fælles Mål, s. 60).
- 2) Eleverne skal kunne forholde sig kildekritisk til den store mængde af information, som er at finde i cyberspace. Ud over dette skal de også lære om virkemidler og lære, hvordan de skal anvende dem. De lærer, hvorfor disse virkemidler bruges, og hvad man får ud af at bruge disse virkemidler. Det overordnede formål med danskundervisningen er at fremme elevernes forståelse og oplevelse af sprog, litteratur og andre udtryksformer, hvilket er med til at udvikle elevernes identitet (efter Fælles Mål, s. 3). Medier hører ind under andre udtryksformer og er altså en vigtig faktor for, at målet med dansk bliver fuldendt.
- 3) "Eleverne beskæftiger sig med litteratur for at få oplevelser og dybere indsigt i sig selv og andre" (Fælles Mål s. 52).

### **Receptionsæstetikken øgede aktiviteten i fortolkningsfællesskabet**

Da vi begyndte at undervise 8. b, oplevede vi, at det tog dem et stykke tid at komme ud af det, de var vant til, da de sagtens kunne remse en masse filmiske virkemidler op, der var blevet brugt i de film, vi viste, men de havde meget svært ved at bruge virkemidlerne til at understøtte deres fortolkning af filmen. Vi havde lavet et undervisningsforløb, som var en blanding af medieundervisning og litteraturundervisning, da vi både lærte dem om egen medieproduktion, virkemidler og copyright, men vi arbejdede også med handlingen i de forskellige film. Når man starter med at arbejde med medieundervisning på mellemtrinnet, skal man i starten fokusere mest på elevproduktion, og jo ældre eleverne bliver, jo mere inddrages virkemidlerne. Der skal være en vekselvirkning mellem elevproduktion og analyse af professionelle produkter. Dette kaldes zigzagmodellen (Larsen, s.

152). Det er vigtigt (især på sluttrinnet), at en undervisningssituation indeholder både oplevelse og virkemidler. Eleverne skal bruge de faglige redskaber (virkemidlerne) til at forklare de umiddelbare oplevelser, de har. Dette kan man gøre ved, at man efter at have talt om deres umiddelbare oplevelser får dem til at lægge mærke til et bestemt virkemiddel, som anvendes. Derfor har vi valgt at kombinere medieundervisningen og litteraturundervisningen. For at motivere eleverne under analyse og fortolkningsprocessen af de udvalgte film, tænkte vi, at det kunne være en god idé at bruge metoden ”Steffensens 5 spørgsmål” (Steffensen, s. 212) som udgangspunkt til at fortolke handlingen og for at opnå vores opstillede mål for undervisningen. Elevernes udbytte af at arbejde med denne metode er, at de efterhånden lærer at sætte sig ud over at skulle forholde sig til mere eller mindre tilfældige spørgsmål om fx tid, miljøbeskrivelser, personbeskrivelser osv. Et andet mål for undervisningen er, at eleverne efterhånden bliver så bekendte med metoden, at det ”skaber baggrund for en fortolkning uden at man er klar over at det er det, man gør” (Steffensen, 2005). Det skal lede hen mod, at når eleverne læser en tekst eller ser en film automatisk leder efter fortolkninger uden egentlig at tænke over det. Vi fik eleverne til hver i sær at skrive forundringsspørgsmål til de film, vi viste dem, hvorefter vi gennemgik deres spørgsmål som klasseundervisning. Det gjorde eleverne meget motiverede, fordi de alle sammen havde noget at bidrage med. Og ved at de havde stillet sig undrende over for filmen, havde de samtidig fået tankerne i gang og fortolket sig frem til forskellige perspektiver på teksten, som de så kunne dele med de andre klassekammerater i fortolkningsfællesskabet. Man fik altså sat elevernes oplevelse af filmen i fokus, og interessen for at få deres eget spørgsmål besvaret var stor. Vores oplevelse var altså, at en receptionsæstetisk tilgang med udgangspunkt i ”Steffensens 5 spørgsmål” førte til aktive og deltagende elever. De skulle dog først lige i gang.

### **Interesse og kreativitet som motivationsfaktor**

En del af undervisningen i medier består af brugen af internettet, og her må der i undervisningen fokuseres på: ”identifikation af behovet for information, værktøjer til informationssøgning, strategier til at søge systematisk og hensigtsmæssigt, vurdering af informationer, kildekritik, sortering og valg af information ud fra opgaver og mål” (Fælles Mål, s. 63). Årsagen til, at dette er vigtigt, er blandt andet, at eleverne skal vide, at det er i orden at finde information til fx opgaver på internettet. Og det er også vigtigt, at man husker at angive de kilder, man har brugt, og det er vigtigt, at eleverne kan forholde sig kritisk til de kilder, de overvejer at bruge især også i forhold til copyright. Derfor startede vi vores undervisningsforløb med, at eleverne skulle lave deres egen medieproduktion, en lille musikvideo. Her fortalte vi dem om copyright og gav dem derfor en hjemmeside, de måtte bruge til at søge efter billeder og musik på, og her havde ingen af filerne copyright. Det var også vigtigt for os at fortælle eleverne på forhånd, hvad de egentlig skulle have ud af dette forløb, så de ikke sad tilbage med en følelse af, hvad de egentlig kunne bruge det til. Dette, mener vi nemlig, er en vigtig faktor for at motivere eleverne, da vi mener, at elever vil have svært ved at fordybe sig i noget, de ikke kan se noget formål med. Så vi fortalte dem, at målet med egenproduktionen var, nemlig at man bedre kunne forholde sig til virkemidlerne, når man selv havde prøvet at producere. Efter eleverne havde arbejdet med deres egne produktioner, skulle de vise dem frem for resten af klassen, og herefter skulle de andre elever fortælle om deres umiddelbare oplevelse af filmen. De fortalte fx, hvad de syntes var godt, hvad de kunne have gjort bedre, og hvad de fik ud af at se den. Det er vigtigt, at man som lærer inddrager de forskellige medier i sin undervisning, da man på denne måde motiverer eleverne, fordi disse medier er en del af deres hverdag. Medieundervisningen bør tage udgangspunkt i den praktiske medieproduktion, da man mener, at man først rigtigt forstår et medies funktion, når man selv har prøvet at eksperimentere med det i praksis: ”Og det er helt klart, at den, der har forsøgt at lave en reklame og bagefter ser en professionel en af slagsen, lægger mærke til den brug af de forskellige virkemidler, den professionelle reklame består af. At se en professionel

produktion bliver pludselig helt anderledes relevant for den, der selv har haft fingrene i udstyret” (Larsen, s. 153). Så motivationsfaktoren i dette var grunden til, at vi valgte at tage udgangspunkt i zigzagmodellen. Efter dette skulle de have noget teori, da de aldrig havde haft noget om virkemidler før. Vi greb dette an ved at fremvise en PowerPoint med visuelle eksempler på virkemidlerne, hvor vi tog udgangspunkt i deres forhåndsviden ved at spørge dem om, hvilken virkning de forskellige virkemidler havde. Efter dette fik de så nogle papirer udleveret med alle virkemidlerne forklaret. Under PowerPoint-præsentationen viste det sig også, at de havde en god forhåndsviden. De kunne bare ikke sætte navn på begreberne, så derfor mener vi, dette var en god måde at få dem til at lære begreberne på.

### **Afleveringerne viste, hvad eleverne havde lært**

Når man underviser i medier, er det vigtigt, at man fokuserer på det, der er vigtigt, nemlig medierne. Derfor skal man passe på med at lægge for meget vægt på ting, der står uden for teksten. Dette kunne fx være at bruge mediet som en undskyldning til at snakke om noget andet, som fx døden eller mobning. Det er nemlig bestemt ikke meningen med danskfaget og for den sags skyld medieundervisningen. Hvis man gør dette, så forlader man nemlig mediet i perspektiveringsdelen, som ellers er en vigtig fase, da den: ”[...] trækker linjer både frem og tilbage og hjælper eleverne til at se det, de nu har lært og arbejdet med, i et større perspektiv [...]” (Larsen, s. 168). Det er også vigtigt her, som nævnt tidligere, at man ikke trækker en genre ned over mediet, da det kan ødelægge elevernes umiddelbare oplevelse. I undervisningsmaterialer og i undervisningssammenhæng bør man heller ikke blot nævne begreber for børnene, uden at de kommer til at arbejde med dem. Det er ikke sikkert, at eleverne kan anvende begreberne, hvis de ikke får mulighed for at benytte dem i opgaver. Derfor lagde vi stor vægt på hele tiden at spørge dem om, hvorfor det enkelte virkemiddel blev brugt, så de ikke bare remsede en masse op. Ud over dette stillede vi dem en opgave, som de skulle aflevere skriftligt, og som både lagde vægt på mål for medieundervisningen og litteraturundervisningen, altså: Vi bruger her også kortfilmen som en hvilken som helst anden tekst. Opgaven lød: *Kortfilmen ”Dennis” skal analyseres og fortolkes ud fra forundringsspørgsmål, som I selv stiller til filmen. I skal besvare jeres egne spørgsmål på en måde, så I kommer godt omkring filmens handling. I skal også inddrage de filmiske virkemidler, som vi har arbejdet med i forbindelse med kortfilmen ”Love Field”, hvor det giver mening, og hvor det har en særlig betydning for oplevelsen af filmen og dens handling.* Da vi fik afleveringerne tilbage og havde rettet dem, gik det virkelig op for os, at vores mål for undervisningen var nået. De fleste af eleverne havde fået en forståelse for at kunne bruge virkemidlerne til at understøtte fortolkninger i modsætning til det, de gjorde i starten, hvor de bare remsede dem op. Det så ud til, at de havde rigtig godt af at få kendskab til metoden med de undrende spørgsmål, vi præsenterede dem for og bad dem om at bruge. Vi har vedlagt en af afleveringerne i (bilag 1), og dette er en elev, som ikke er særlig stærk skriftligt, men som virkelig formår at bruge virkemidlerne til at understøtte sine fortolkninger. Vi valgte ikke at rette sproglige fejl, komma osv. i deres afleveringer, da dette ikke var formålet med denne opgave. Så eleven fik 10 for denne opgave.

### **Eleverne på mellem- til sluttrin mangler succesoplevelser**

Som sagt så følte vi ikke, at eleverne i 8. b var særlig deltagende i undervisningen, da vi observerede i uge 45. Det var noget helt andet i 2.a, hvor eleverne nærmest kæmpede om at blive hørt og var enormt stolte, hvis de fik ros for noget. Der var selvfølgelig også her forskel på, hvor sjove eleverne syntes, at opgaverne var, men de var generelt meget interesserede og sugede til sig af viden. Vi er bestemt ikke de eneste, der synes, at der mangler motivation hos de ældre elever i folkeskolen. I udsendelsen Deadline 2. sektion *Folkeskolen er dumpet* hører vi, at ca. 20 % af eleverne fra 7-9. klasse ikke finder glæde ved at være i skolen. Motivation kommer generelt i et sammenspænd af, at man er

god til noget, tingene giver mening for en, og at eleven kan se et formål med at lære. Samtidigt er det sociale i skolen meget vigtigt. Det er vigtigt at have venner i skolen og at føle sig betydningsfuld. At man føler sig velkommen og føler et tilhørsforhold til skolen.

Bjarne Lundager Jensen, uddannelseschef i dansk industri, mener, at folkeskolen står over for en stor pædagogisk udfordring. Han mener, at vi behandler næsten alle elever ens, og at det medfører, at vi taber mange elever hen ad vejen. Især de elever, der ikke er gode til matematik og læsning bliver tabt, ved at vi prioriterer matematik og læsning så højt, fordi de så ikke oplever sejre i skolen på samme måde, som de andre gør. Mange elever opnår altså ikke succes, fordi skolen ser alt for snæversynet på, hvad der er godt at kunne, og hvad der ikke er så godt. Det er også lidt besynderligt, for i 2. a fik børnene ros for ligegyldigt, hvad de havde lavet. Om de havde skrevet en lang historie, eller om de havde tegnet en tegning var lige godt. Det hele i 2. klasse handlede om at give eleverne selvtillid, men det synes vi også bør fortsætte på mellemtrinnet og på sluttrinnet. Man bør gøre plads til de forskellige elevers styrker. Lundager Jensen mener, at man skal give eleverne individuelle tilbud, der vil motivere dem til at lære noget mere. Han vil gerne have undervisningsdifferentiering og stimulere den enkelte elevs ressourcer. Skolen skal altså være mere rummelig, men det kan godt være svært at lave undervisningsdifferentiering med så mange elever i klasserne.

### **Undervisningsdifferentiering som motivationsfaktor**

I 8.b kunne det fx være godt at lave en smule undervisningsdifferentiering. Det faglige niveau på de forskellige elever var meget forskelligt. Dette fandt vi ud af, da vi gennemlæste og rettede den førnævnte Dennis-opgave. Der var elever, som nærmest kun befandt sig på det redegørende niveau, og som ville få meget svært ved at nå højere taksonomiske niveauer. Og så var der elever, som kunne spytte flere fortolkninger ud på striben. Med så stor faglig forskel kunne vi forestille os, at motivation, der når ud til alle elever, kunne være svært at finde. Nogle elever finder måske tingene for svære, mens andre finder dem for lette. En måde at gøre plads til elevernes forskellige styrker kunne være kendskab til de forskellige elevers læringsstile. Begrebet læringsstil siger ”at hvert menneske har sin måde at lære på” (Imsen, s. 306). Alle elever har forskellige læringsforudsætninger, og Dunn og Dunns kendte model om læringsstile tager udgangspunkt i, at elever lærer bedst, hvis de indlæringsmæssige forhold er optimale for eleven. Elever har forskellige stærke sider, når det kommer til indlæring. Nogen kan fx bedst lære i stilhed, hvor andre fx lærer bedre med musik i ørerne. Det kan dog være svært at opnå en optimal tilpasset undervisning i folkeskolen, men måske kan man med tanker om læringsstile i baghovedet alligevel finde på metoder, så man kan få mest muligt ud af eleverne, uden at det ender i en ren individualisering af eleverne. I 8. observerede vi, at eleverne gerne måtte have musik i ørerne, når de arbejdede selvstændigt med opgaver. Her tager man hensyn til elevernes læringsforudsætninger uden, at det forstyrrer andre. Her er det selvfølgelig vigtigt for læreren at vide, om den pågældende elev kan finde ud af at arbejde, samtidigt med at han/hun hører musik. Læreren skal altså kende til elevernes læringsstile. Nogle elever arbejder bedst i grupper, hvor andre elever foretrækker at arbejde selv. Hvis man vidste, hvilke elever der lærte bedst på hvilken måde, kunne man sagtens forestille sig, at man kunne lave arbejdsgrupper i klassen, så eleverne fik mest muligt udbytte af undervisningen. Det vil helt klart motivere eleverne, hvis de får lov til at arbejde sådan, som de bedst kan. Hvis de føler, at de lærer noget, så vil motivationen automatisk forøges. Ud over dette observerede vi ikke andre måder, hvorpå elevernes forskellige indlæringsvilkår blev tilgodeset. Eftersom vi kun var i klassen i 5 uger i det hele, følte vi ikke, at vi kunne nå at danne os et overblik over deres forskellige læringsstile, men når man har været i klassen i længere tid, kunne man drage fordel af at inddrage forskellige læringsstile.

Man kunne også i folkeskolen arbejde med Howard Gardners 7 intelligenser: verbal og sproglig intelligens, logisk og matematisk intelligens, rumlig intelligens, krops-kinæstetisk intelligens, musikalsk intelligens, interpersonlig intelligens og intrapersonlig intelligens (Apropos kommunika-

tion 2011). Det motiverer altid at lave noget, som man føler sig god til, og måske kunne det være meget motiverende for elever at vide, hvilke sider ved dem selv, der er stærkere end andre sider. Det kunne måske også være motiverende for eleverne at arbejde med deres mindre stærke sider velvidende om, at de forbedrer dem, og efterfølgende at arbejde med deres stærke sider, hvor de så kan brillere. Det kunne derfor være en god idé som lærer at udarbejde opgaver, så alle de syv intelligenser blev udnyttet. Man kunne også ofte give eleverne mulighed for at vælge, hvordan de vil gribe opgaven an, så man fx også tilgodeser de elever, der måske ikke er de bedste til at analysere og fortolke. Man kunne desværre godt forestille sig, at mange lærere lavede opgaver, som passede til deres egen stærke intelligens, og derved tabte mange elever og deres motivation. Vi forsøgte i vores undervisningsforløb at tage hensyn til de forskellige intelligenser. Ved at lade eleverne være kreative i form af, at de skulle udarbejde deres egen medieproduktion/musikvideo tilgodeså vi den rummelige intelligens, den musikalske intelligens, men også den krops-kinæstetiske intelligens. Fortolkningsfællesskaberne bidrog til den verbale og sproglige intelligens, det, at de tit skulle arbejde i grupper tilgodeså den interpersonlige intelligens, og den individuelle skriftlige opgave appellerede til dem med den intrapersonlige intelligens.

### **Refleksioner – en vej til at komme videre med praksis**

Der blev taget godt imod vores undervisningsforløb. Eleverne arbejdede meget seriøst med deres musikvideo, og den sidste dag, vi var der, uddelte vi et evalueringsskema, så vi kunne få et overblik over, hvad eleverne følte, de havde fået ud af vores undervisning. Næsten alle eleverne var enige om, at det bedste ved vores forløb var, at de selv fik lov til at udarbejde en medieproduktion. De blev klogere på, hvor svært det egentlig er at lave en film, fordi man skal tænke på så mange ting, og man skal sørge for, at lydsiden og billedsiden hænger ordentligt sammen. Timing er altså en vigtig faktor. Ved at se hinandens produktioner bagefter lærte eleverne, at ting kan gøres på mange forskellige måder, og at de tænker meget forskelligt. Vi startede med at være meget nervøse for at skulle stå over for en klasse og undervise. Især var det en udfordring at skulle undervise i 8. klassen, fordi aldersforskellen ikke var så stor mellem os og dem. Så vi var nervøse for, om de kunne tage os seriøst. Vi blev heldigvis meget positivt overraskede. Eleverne var søde og ville gerne høre på os. Vi var måske som et friskt pust for dem. Vi havde svært ved at sætte dem på plads og skælde dem ud, og det var nok også pga. aldersforskellen. Fordi vi var så nervøse, så snakkede vi meget hurtigt, og nogle af de ting, vi havde planlagt, blev derfor overstået lidt hurtigt. Men dette blev bedre med tiden, da vi overvandt vores nervøsitet. Nervøsiteten gjorde også, at vi i starten slet ikke var bevidste om vores kropssprog, men dette gjorde vores praktislærere os opmærksomme på, så dette blev også bedre. Alt i alt synes vi, at vores undervisningsforløb levede op til de mål, vi havde sat os.

### Litteratur

Apropos kommunikation (2011): <http://www.apro-kom.dk/cm190/> .

Fælles Mål 2009 Dansk. Undervisningsministeriet.

Imsen, Gunn (2010): *Elevens verden. Indføring i pædagogisk psykologi*. Gyldendal.

Karlskov, Anna Skyggebjerg, Ayoe Quist Henkel, Johannes Fibiger, Karen Lise Søndergaard

Brandt, Line Beck Rasmussen, Lone Billeskov Jansen (2009): *Stjernebilleder bind 1*. Dansk-lærerforeningens Forlag.

Larsen, Christine Pilegaard (2009): *Medier og medieundervisning*. Gyldendal.

Steffensen, Bo (2005): *Når børn læser fiktion*. Akademisk Forlag.

Tv-udsendelse: Deadline 2. sektion, *folkeskolen er dumpet*, d. 07.02.10.

## Bilag 1

# Dennis

Hvorfor har Dennis det forhold til hans mor?

Jeg synes hans mor er meget speciel, fordi hun opfører sig som hun gør. Det er nok derfor han går når hun siger at han minder så meget om sin far. Da Dennis kommer hjem fra byen er moderen meget sur på ham, fordi han ikke gad spille kort med hende, det er nok derfor at Dennis går ind og lægger sig ved hende. Så efter min mening har de ikke noget godt forhold, men det er måske også det rigtige at gøre, fordi han jo bor stadig hjemme og det vil hun ikke have ham mere, så derfor er det en okay handling fra moderen, synes jeg. Dennis er aldrig blevet voksen, derfor har han også et stærk forhold til hans mor, men også et meget skrøbeligt forhold for hvis det ikke går efter moderens hoved, så bliver hun sur og så skal Dennis altid rette det op med en undskyldning, også bliver alt godt igen.

Filmvirkemidler til forhold mellem Dennis og hans mor:

Da moderen kom hjem begyndte det helle med at der var halvtotal billede, også kommer vi til da Dennis bære maden ind er der noget totalbillede et kort øjeblik, men så kommer halvtotal igen. Der er helle stykket med klip i blik retning. Der er heller ikke noget baggrunds musik, derfor pisker man ikke en stemning op, i de scener hvor man ser de to snakke sammen er der vandrette linjer fordi at moderen har styr på det hele.

Hvorfor lyver han for Patricia om at han bor selv?

Jeg tro det er fordi han ikke vil være en svækling over for hende, derfor siger han at han bor hjemme og ikke at han bor hos sin mor. Og hvis nu de skulle hjem og knalde så ville hun sikkert ikke, fordi han bor ved sin mor. Han kunne jo også blive drillet af alle de andre hvis han sagde sandheden, jeg tror heller ikke at Peter ved at han bor hjemme ved sin mor, så han kunne jo blive drillet af dem. Han er måske også lidt flov over at bor hos sin i stedet for at bor selv. Så kan hun måske lide ham mere hvis han siger at han bor alene, end hvis han siger at han bor ved sin mor.

Filmvirkemidler til hans date med Patricia:

Da han cykler er det totalbillede, men så kommer han hen til cafeen, i starten er der også totalbillede, men så bliver der rigtig meget af klip i blik retning, hvor de først ser på Dennis også Patricia også tilbage på Dennis.

Hvorfor går han fra den fest?

Han tror nok at han bliver lidt udnyttet, bare fordi han har de muskler og fordi han skulle vis dem. Han føler sig måske også lidt krænket, fordi tøserne sig noget om det sted de var ude at spise og måske fordi han ikke kan danse, derfor går han, men han går også fordi de to drenge kommer og det tyder på at han er genert. Han føler sig måske lidt truffet, fordi de ville jo kun se hans muskler. De for ham jo også til at drikke og det kan han ikke lide fordi hans far var alkoholiker

Filmvirkemidler til når Dennis går fra festen:

Der er i starten halvtotal og når vi kommer lidt længere ind i scenen, kommer der rigtig meget klip i blik retning, først ser man Dennis, så ser man pigerne og så på Dennis igen. Og da drengene kommer ind kommer der et klip i blik retning først drengene også Dennis også drengene igen. Da Dennis går, er han i halvtotal og så kommer klip i blik retning da han står nede ved døren.

Hvorfor er Dennis så pumpet?

Det er nok fordi han skal til DM, men tro også at man får lidt mere respekt, når man er så pumpet. Tror nemlig at Dennis blev drillet i skolen og der for vil han gerne have meget respekt så derfor blev han så pumpet. Dennis virker også som en genert type, så tro at muskler sig mere end ham. Det kan også være at pumpe er hans fritids interesse, derfor er han blev så stor. Han er meget genert. Han vil gerne.

Filmvirkemidler: der hvor han viser sine muskler får pigerne:

Der er lodrette linjer da han viser dem frem, der er også vandrette, da han står op fordi der føler han stærk og uovervindelig fordi han ved hvad han laver

Hvorfor ligger han sig ind til sin mor?

Fordi han har dårlig samvittighed og for at rette op på tingene igen. Han er måske også lidt mors dreng, derfor ligger han sig ind til hende. Til sidst kan man se at hun har tilgivet ham fordi hun siger godnat til ham.

Filmvirkemidler: da Dennis kommer hjem og ligger sig inde ved sin mor:

Først er han i halvtotal, så kommer han ind til bordet hvor hun sidder og så går der en klip i blik retning. Så er der halvtotal da han kommer ind på sit værelse. Så kommer der til sidst en klip i blik retning.